

Our Heavenly Guidance System

By Elder Sergio R. Vargas
Of the Seventy

Nasz system niebiańskiego naprowadzania

Starszy Sergio R. Vargas
Siedemdziesiąty

April 2025 general conference

As we focus our lives on Jesus Christ, we will find our way home, enduring to the end and rejoicing to the end.

Jesus Christ changed my life when I was baptized at the age of 26 in my beloved Frutillar, Chile. At that time, my job took me across the ocean, rivers, and lakes of the beautiful Chilean Patagonia. After my baptism, I saw my work and my life in a new and different way, recognizing that truly “all things denote there is a God.”

In nature, salmon are born in the source of the rivers. At some point in their lives, they need to swim downriver to reach the ocean, where they find the nourishment and conditions necessary for their development.

But the ocean is also a dangerous place where predators lurk and where fishers try to catch the salmon with flashy hooks that imitate food but do not nourish them. If the salmon can survive these threats, they will be ready to use their powerful guidance system to return upriver to the same place where they were born, facing new and some familiar challenges. Scientists have studied their migratory behavior for years and have discovered that they use a type of magnetic map, similar to GPS, to guide them to their final destination with incredible precision.

We can all return one day to the heavenly home from where we came. And like the salmon, we have our own magnetic map, or Light of Christ, to guide us there. Jesus taught His dis-

Kiedy skupimy nasze życie na Jezusie Chrystusie, znajdziemy drogę do domu, wytrwamy do końca i będziemy się radować bez końca.

Jezus Chrystus odmienił moje życie, kiedy w wieku 26 lat zostałem ochrzczony w moim ukochanym mieście Frutillar w Chile. W tamtym czasie w ramach obowiązków służbowych podróżowałem między oceanami, pośród rzek i jezior pięknej chilijskiej Patagonii. Po chrzcie ujrzałem moją pracę i życie w nowy, odmienny sposób, zdając sobie sprawę, że naprawdę „wszystko wskazuje na istnienie Boga”.

W naturalnym środowisku łososie wylęgają się u źródeł rzek. W pewnym momencie swego życia muszą płynąć w dół rzeki, aby dotrzeć do oceanu, gdzie znajdują pożywienie i warunki niezbędne do rozwoju.

Ocean jednak jest niebezpiecznym miejscem — tu czają się drapieżniki, a rybacy próbują łapać łososie przy pomocy jaskrawych haczyków, które wyglądają jak pokarm, ale nim nie są. Jeśli łososiowi uda się przetrwać te zagrożenia, będzie gotów, dzięki swemu nieodpartemu systemowi naprowadzania, powrócić w górę rzeki do tego samego miejsca, w którym się wylęgał, choć w międzyczasie będzie musiał zmierzyć się z nowymi, a także znanymi już wyzwaniami. Naukowcy od lat badają zachowania migracyjne łososi i odkryli, że używają one czegoś w rodzaju mapy magnetycznej, podobnej do systemu GPS, która prowadzi je do celu wędrówki z niewiarygodną precyzją.

Wszyscy możemy pewnego dnia powrócić do niebiańskiego domu, z którego pochodziemy. Podobnie jak łososie, mamy własną mapę magnetyczną czyli Światło Chrystusa, które nas

ciples, "I am the way, the truth, and the life: no man cometh unto the Father, but by me."

As we focus our lives on Jesus Christ, we will find our way home, enduring to the end and rejoicing to the end. President Russell M. Nelson taught that "the joy we feel has little to do with the circumstances of our lives and everything to do with the focus of our lives."

Our Divine Nature and Destiny

From the family proclamation, we read that "each [of us] is a beloved spirit son or daughter of heavenly parents, and, as such, each has a divine nature and destiny. ... In the premortal realm, spirit sons and daughters knew and worshipped God as their Eternal Father and accepted His plan by which His children could obtain a physical body and gain earthly experience to progress toward perfection and ultimately realize their divine destiny as heirs of eternal life."

Before His birth in mortality, Jesus Christ appeared to Moses and spoke to him on behalf of the Father. He told Moses He had a great work for him to do. During that meeting, the Lord called him "my son" several times.

After that experience, Satan came tempting him, saying, "Moses, son of man, worship me."

Moses responded to the temptation by remembering his divine nature, saying, "Who art thou? For behold, I am a son of God." The truth freed Moses from an attack by the adversary.

Brothers and sisters, the hooks of mortality are real. They are often enticing, but they seek only one target: to pull us out of the course of living waters that lead to the Father and eternal life.

I know how real the hooks of mortality can be. One Sunday, as a new convert, I was teaching a priesthood class when an unsettling conversation arose. I struggled to finish my lesson. I took offense and felt that I was the victim. Without saying a word, I headed for the exit with the idea that I would not return to church for a while.

At that very moment, a concerned priesthood holder stood in front of me. He lovingly invited me to focus on Christ and not on the

tam prowadzi. Jezus nauczał Swoich uczniów: „Ja jestem droga i prawda, i żywot, nikt nie przychodzi do Ojca, tylko przeze mnie”.

Kiedy skupimy nasze życie na Jezusie Chrystusie, znajdziemy drogę do domu, wytrwamy do końca i będziemy się radować bez końca. Prezydent Russell M. Nelson powiedział: „Radość, którą czujemy, ma niewiele wspólnego z tym, w jakich okolicznościach się znaleźliśmy, ale całkowicie jest związana z tym, na czym się skupiamy”.

Nasza boska natura i przeznaczenie

W proklamacji poświęconej rodzinie czytamy: „Każdy [z nas] jest umiłowanym duchowym synem lub córką niebiańskich rodziców, i dlatego każdy posiada boską naturę i przeznaczenie [...]. W przedziemskiej sferze duchowi synowie i duchowe córki znali i czcili Boga jako swojego Wiecznego Ojca i przyjęli Jego plan, dzięki któremu Jego dzieci mogą otrzymać fizyczne ciało i zdobyć doświadczenia podczas życia na ziemi, aby czynić postępy ku doskonałości i ostatecznie osiągnąć swoje boskie przeznaczenie jako dzieci życia wiecznego”.

Przed Swymi narodzinami w życiu doczesnym Jezus Chrystus ukazał się Mojżeszowi i przemawiał do niego w imieniu Ojca. Powiedział, że ma dla niego wielką pracę do wykonania. Podczas tego spotkania Pan kilkakrotnie zwrócił się do niego słowami „mój synu”.

Potem do Mojżesza przyszedł Szatan, kusząc go słowami: „Mojżeszu, synu człowieczy, oddaj mi cześć”.

Mojżesz zareagował na tę pokusę, przypominając sobie o swej boskiej naturze i mówiąc: „Kim jesteś? Bo oto, ja jestem synem Boga”. Prawda uwolniła Mojżesza od ataku przeciwnika.

Bracia i siostry, haczyki doczesności istnieją naprawdę. Często są kuszące, ale mają tylko jeden cel: wyrwać nas z biegu żywej wody, która prowadzi do Ojca i do życia wiecznego.

Wiem, jak realne mogą być te haczyki doczesności. Pewnej niedzieli, będąc nowo nawróconym, prowadziłem lekcję w kworum kapłaństwa. Wywiązała się przykra rozmowa. Z trudem dokończyłem lekcję. Poczułem się urażony i skrzywdzony. Bez słowa skierowałem się do wyjścia. Postanowiłem, że przez jakiś czas nie pojawię się w kościele.

W tym momencie stanął przede mną zatroskany posiadacz kapłaństwa. Z miłością poprosił mnie, abym skupił się na Chrystusie, a nie na

situation we had experienced in class. As I looked back on the experience with him, he shared with me that he heard a voice tell him, “Go after him; he is important to me.”

My dear friends, we are all important to Him. President Nelson taught that “because of our covenant with God, He will never tire in His efforts to help us, and we will never exhaust His merciful patience with us.” Our divine nature and covenant relationship with God entitle us to receive divine help.

The Need of Nourishment

Just as salmon need to be nourished in the ocean to grow, we also need to nourish ourselves spiritually to avoid dying of spiritual malnutrition. Prayer, the scriptures, the temple, and our regular attendance at Sunday meetings are vital in our spiritual menu.

In November 1956, Ricardo García entered the waters of baptism in Chile, becoming the first member of the Church in my country. Just one day before he died, he declared before his family and friends, “Many years ago, missionaries invited me to be happy along with my family. I am a happy man. Tell everyone in Chile the gospel is happiness.”

After having been nourished with the gospel of Jesus Christ, Ricardo dedicated his entire life to serving God and his neighbor with love. His example of discipleship has blessed generations, including me. The Prophet Joseph Smith taught that “a man filled with the love of God, is not content with blessing his family alone, but ranges through the whole world, anxious to bless the whole human race.”

Return to Our Heavenly Home

Deep inside each of us is a desire to return to our heavenly home, and Jesus Christ is our heavenly guidance system. He is the way. His atoning sacrifice makes it possible for us to make sacred covenants with God. Once we make covenants, we will at times find ourselves swimming against the current. Danger, disappointment, temptation, and affliction will test our faith and spiritual strength. Ask for help. Jesus Christ understands

sytuacji, która miała miejsce na lekcji. Przywołując to wydarzenie, pamiętam, jak powiedział mi, że usłyszał głos: „Idź za nim. On jest dla mnie ważny”.

Moi drodzy przyjaciele, wszyscy jesteście mi ważni dla Pana. Prezydent Nelson nauczał, że „dzięki naszemu przymierz z Bogiem On nigdy nie ustanie w Swoich wysiłkach, aby nam pomóc i nigdy nie wyczerpiemy Jego miłosiernej cierpliwości wobec nas”. Nasza boska natura i relacja oparta na przymierzu z Bogiem upoważniają nas do otrzymania boskiej pomocy.

Potrzeba odżywiania się

Tak jak łosoś musi odżywiać się w oceanie, aby rosnąć, my również musimy odżywiać się duchowo, żeby uniknąć śmierci z powodu duchowego niedożywienia. Modlitwa, pisma święte, świątynia i regularne uczęszczanie na niedzielne spotkania są niezbędne w naszym duchowym jadłospisie.

W listopadzie 1956 roku Ricardo García wstąpił w wody chrztu w Chile, stając się pierwszym członkiem Kościoła w moim kraju. Zaledwie dzień przed śmiercią Ricardo oświadczył rodzinie i przyjaciółom: „Wiele lat temu misjonarze zaprosili mnie, abym był szczęśliwy razem z rodziną. Jestem szczęśliwym człowiekiem. Powiedźcie każdemu w Chile, że ewangelia to szczęście”.

Po tym, jak został odżywiony ewangelią Jezusa Chrystusa, Ricardo poświęcił całe życie służbie Bogu i bliźnim z miłością. Jego przykład bycia uczniem błogosławił pokolenia, w tym również mnie. Prorok Józef Smith radził: „Człowiek napełniony miłością Boga nie jest zadowolony z tego, że tylko jego rodzina została pobłogosławiona — przemierza cały świat, chcąc błogosławić całą rasę ludzką”.

Powrót do naszego niebiańskiego domu

Głęboko wewnątrz każdego z nas drzemie pragnienie powrotu do naszego niebiańskiego domu, a Jezus Chrystus jest naszym systemem niebiańskiego naprowadzania. On jest drogą. Jego zadość czyniąca ofiara umożliwia nam zawarcie świętych przymierzy z Bogiem. Kiedy już zawrzemy przymierza, czasami okaże się, że musimy płynąć pod prąd. Niebezpieczeństwa, rozczarowania, pokusy i udręki będą próbą na-

and is always eager to share our burdens.

Remember that He is known as “a man of sorrows, and acquainted with grief.” The Savior taught, “In the world ye shall have tribulation: but be of good cheer; I have overcome the world.” His atoning sacrifice allows our sins to be forgiven to the point that He no longer remembers them.

We may not totally forget our sins as part of our mortal learning so we will remember not to repeat them. Instead, we will remember Him as we take the sacrament at church every Sunday. This ordinance is an essential part of worship and spiritual development. Joy comes when we understand that this is not just another day. “The sabbath was made for man” with the intention of giving us rest from the world and renewing our body and spirit.

We also remember Him when we go to the temple—the house of the Lord. Temples give us a deeper knowledge of Jesus Christ as the center of the covenant that leads us to eternal life, “the greatest of ... the gifts of God.”

Attending the temple has given me comfort and great hope about our eternal destiny. I have experienced heavenly connections with people on both sides of the veil. I’ve seen healing miracles in the lives of my young children, two of whom live with unseen illnesses that require daily care for the rest of this life.

Our family rejoices as we share about the plan of happiness. My children’s faces light up when they hear that, thanks to Jesus Christ, their “afflictions shall be but a small moment.” We love our children deeply, and we know that someday, as President Jeffrey R. Holland taught, they “will stand before us glorified and grand, breathtakingly perfect in body and mind.” Our covenants bring us closer to God to the point of making the impossible possible, filling every space of darkness and doubt with light and peace.

Thanks to Jesus Christ, there are hope and well-founded reasons to continue loving, praying, and supporting those we care about.

I know He lives. He knows us and He loves us. He is the way, the truth, and the life of the world.

szej wiary i duchowej siły. Proście o pomoc. Jezus Chrystus nas rozumie i zawsze chętnie niesie z nami nasze brzemiona.

Pamiętajcie, że jest On znany jako „mąż boleści, doświadczony w cierpieniu”. Zbawiciel nauczał: „Na świecie ucisk mieć będziecie, ale ufajcie, Ja zwyciężyłem świat”. Jego zadość czyniąca ofiara pozwala na wybaczenie naszych grzechów do tego stopnia, że On ich już nie pamięta.

My nie zapomnimy całkowicie o naszych grzechach, aby w ramach doczesnej nauki już ich nie powtarzać. Zamiast tego będziemy pamiętać o Panu, kiedy co niedzielę przyjmujemy sakrament w kościele. Obrzęd ten jest niezbędnym elementem oddawania czci Bogu i duchowego rozwoju. Radość przychodzi, gdy rozumiemy, że sabat to nie kolejny zwykły dzień. „Sabat jest ustanowiony dla człowieka”, aby dać nam odpoczynek od świata, odnowić nasze ciało i ducha.

Pamiętamy o Panu również wtedy, gdy udajemy się do świątyni — do domu Pana. Świątynie dają nam głębszą wiedzę o Jezusie Chrystusie, który jest sednem przymierza prowadzącego nas ku życiu wiecznemu — „[największemu z] [...] darów Boga”.

Uczęszczanie do świątyni to dla mnie źródło pocieszenia i wielkiej nadziei na nasze wieczne przeznaczenie. Doświadczylem niebiańskich przeżyć z ludźmi po obu stronach zasłony. Widziałem cuda uzdrowienia w życiu moich małych dzieci, z których dwoje cierpi na przewlekłe choroby wymagające codziennej opieki przez resztę życia.

Nasza rodzina raduje się, gdy rozmawiamy o planie szczęścia. Twarze moich dzieci promieniają, gdy słyszą, że dzięki Jezusowi Chrystusowi ich „udręki potrwają zaledwie małą chwilkę”. Głęboko kochamy nasze dzieci i wiemy, że pewnego dnia, jak nauczał Prezydent Jeffrey R. Holland, „staną przed nami w chwale i majestacie, z zapierającym dech w piersiach doskonałym ciałem i umysłem”. Nasze przymierza zbliżają nas do Boga do tego stopnia, że to, co niemożliwe, staje się możliwe, wypełniając światłem i pokojem każdą ciemność i wątpliwość.

Dzięki Jezusowi Chrystusowi mamy nadzieję i uzasadnione powody, aby nadal kochać, modlić się i wspierać osoby, na których nam zależy.

Wiem, że On żyje. On nas zna i kocha. On jest drogą, prawdą i życiem świata.

I invite all of us today to center our lives on Jesus Christ and His teachings. Doing so will help us avoid biting the hooks of temptation, offense, and self-pity. We will stand as temples— holy, firm, and constant. We will weather the storms, and we will make it home, enduring to the end and rejoicing to the end. In the name of Jesus Christ, amen.

Zapraszam nas wszystkich dzisiaj, abyśmy skoncentrowali nasze życie na Jezusie Chrystusie i Jego naukach. Dzięki temu unikniemy połykania haczyków pokusy, obrazy i użalania się nad sobą. Staniemy niczym świątynie: święci, mocni i niezachwiani. Przetrwamy burze i powrócimy do domu, trwając do końca i radując się bez końca. W imię Jezusa Chrystusa, amen.